

शब्देन तादृशप्रकृतिरेव बोध्यते । तथा च तादृश्यां तेजो-
बन्नाभिमानिदेवतायां स्त्री । अजाशब्दोक्ता नानागुणाः
सन्त्यस्य अच् । ऋगे तस्य नानावर्षत्वात्तथात्वम् । ऋग्यां
स्त्री जातित्वेऽपि अजादित्वात् टाप् । “अजागलस्तन-
च्छायेति” ज्योतिषम् । द्वादशधा विभक्तस्य राशिचक्रस्य
मेघरूपे प्रथमे राशौ “जीशार्किभानुजेज्यनानं जेतानि
स्युरजादयदिति” ज्योतिषम् तस्य मेघरूपत्वेऽपि मेघस्य
अजतल्याजाधिष्ठितरूपाभ्यां तत्त्वम् । मेघे च अजेन ब्रह्मणा
दक्षयज्ञभङ्गसमये मेघरूपधारणेन पलायमानत्वात् अजा-
धिष्ठितरूपवत्त्वात् मेघस्य उपचारात् अजत्वम् । मात्तिक-
धातौ पु० । जननशून्ये गगनादौ त्रि० । आत् विष्णो-
र्जायते इति । चन्द्रे कामे, च पु० । “चन्द्रमा मनसो
जात इति” श्रुतौ विष्णोर्भनोजन्यत्वाच्चन्द्रस्य अजत्वम् ॥
कामस्य वासुदेवात् रुक्मिण्यां जातत्वं भागवते प्रसिद्धम्
दशरथपतिरि रघुराजपुत्रे रामचन्द्रस्य पितामहे त्वर्य-
वंश्ये नृपभेदे च । तस्याजत्वञ्च अजरूपब्रह्मणो मूर्हर्त्त-
जातत्वात् यथोक्तं रघौ “ब्राह्मो मूर्हर्त्त” किल तस्य देवी
कुमारकल्पं सुषुवे कुमारम् । अतः पिता ब्रह्मण एव
नाम्ना तमात्मजन्मानमजं चकारेति” तच्चरितञ्च तत्रैव
पञ्चमाद्यष्टमसर्गान्ते द्रष्टव्यम् । ऋगतल्याकारवत्त्वात्
औषधिविशेषे स्त्री । तद्वचनं “अजास्तनाभकन्दा तु
सञ्जीरा क्षुपहृषिणी । अजा महौषधी ज्ञेया शङ्खकुन्दे-
न्दुपाण्डरेति” वैद्यकम् । ऋषिभेदे पु० । गर्गा० यज् ।
आज्यः तदपत्ये । बङ्गेषु लुक् । अजाः । नडा० फक् ।
आजायनः तद्गोत्रापत्ये । उपमानतया पूर्वानिर्देशे
तदन्तपादस्य नान्यलोपः । अजपादः स्त्रियान्तु कुम्भप०
ङीप् अन्तर्लोपः पदादेशश्च । अजपदीति भेदः । एका-
दशरुद्रमध्ये प्रथमे रुद्रे पु० । तद्विवरणम् अजकपादशब्दे
दृश्यम् ।

अजकर्णं पु० अजस्य कर्ण इव पश्यं यस्य ! ऋगतल्य
लम्बायमानपल्लयुक्ते (साल) इति ख्याते वृक्षे मरिचवृक्षे
च । ईत० ऋगकर्णे । [कै-क । (साल) इति ख्याते वृक्षे ।
अजकर्णं क पु० अजकर्णं इव कायति पल्लद्वारा प्रकाशते
अजकव अस्त्री० अजो विष्णुः को ब्रह्मा तौ वाति
त्रिपुरासुरबधद्वारानेन वा-कारणे क ईत० । शिव-
धनुषि । शिवो हि अनेनैव धनुषा त्रिपुरासुरस्य बधेन
विष्णुं ब्रह्माणं च प्रीणितवान् इति तस्य धनुषोऽजकवत्वम्
अजकौ अवतीति । अजकावमथत्वम् । “धनुष्यजगवं

युग्यमजकावमजीकवमिति” शब्दार्थवः । अजकं ऋगं वाति
प्रीणाति वा-क । (वावुद् इति) ख्याते वर्वरीवृक्षे पु० ।
तद्वचने तस्य प्रीत्याधिक्यात्तथात्वम् ।

अजका स्त्री अजस्य विकारः अवयवः गलस्तनः पुरीषं वा
कन् । अजागलस्य स्तनाकारे मांसखण्डे, तत्पुरीषे च ।
अजकाजात पु० पूत० । अजकेव जातः । “अजापुरीषप्रतिभो
रजावान् सलोहितो लोहितपिच्छलास्रः । विदार्य
कृष्णं प्रचयोऽभ्युपैति तं चाजकाजातमिति व्यवसेदिति”
वैद्यकोक्ते रोगभेदे ।

अजकाव न० अजका अजागलस्तनइव वाति प्रकाशते
वा-क । अजागलस्तनाकारकाष्ठावयवयुक्ते मैत्रावरुणे
यज्ञीयपात्रभेदे, “अजकावं दुर्दृशीकं तिरोदधे” इति
वेदः । अजैव अजका तत्पुरीषं वा तद्वत् वाति प्रकाशते
वा-क । अजकाजातास्ये रोगभेदे पु० । शिवधनुषि न० ।
अजक्षीर न० अजायाः क्षीरं ईत० पु० वङ्गावः । ऋगीस्तन्य-
दुग्धे “अजक्षीरेण पाचयेदिति” वैद्यकम् ।

अजग न० अजं विष्णुं गच्छति शरत्वेन गम-त । शिवधनुषि ।
अजेन ब्रह्मणा गमते गीयते वा कर्माणि गम-ड-गै-क
वा । विष्णौ पु० । अजेन गच्छति, अजं ऋगं यज्ञाङ्गत्वेन
वा गच्छति गम-ड । वङ्गौ पु० । प्रज्ञा० स्वार्थे अण् अज-
गमपि शिवधनुषि “स्याणोर्धनुष्याजगमित्यमरमाला ।

अजगन्धा स्त्री अजस्य गन्ध इव गन्धोऽस्याः । (वनजोयान)
इति ख्यातायां वनयासान्याम् अजसोदायाम् ।

अजगन्धिका स्त्री अजस्य गन्ध इव गन्धो यस्याः व० कप्,
कापि अत इत्त्वम्, अजस्य गन्ध इव गन्धः अस्त्वस्य ठन्
वा । (वावुद् इति) प्रसिद्धे वर्वरीशके ।

अजगन्धिनी स्त्री अजस्य मेघस्य गन्धो लेशः एकदेशः
शृङ्गमिति यावत् सोऽस्याः फलाकारेणास्तीति अजगन्ध-
इति ङीप् । (गाडरशिङ्गा) इति प्रसिद्धे अजशृङ्गीवृक्षे ।

अजगर पु० अजं ऋगं गिरति गिलति गृ-अच् । वृहत्सर्पे ।
अजगरं अगस्त्यशापात् वृहत्सर्पभावापन्नं नक्षुषमधिष्ठत्य
कतो पत्न्यः अण् । आजगरम् अजगरकथायाम् न० । तच्च
वनपर्वणि आजगरोपाख्यानरूपम् ।

अजगव पु० अजगो विष्णुः शरत्वेन त्रिपुरासुरबधकाले-
ऽस्यास्ति अजग-अस्त्यर्थे व । शिवधनुषि “शिवोऽप्यजगवं
चापं विधुन्वन् तरसा रणे” इति पुरा० । [शिवधनुषि ।

अजगाव पु० अजगं विष्णुमवति अव-अण् उप० स० ।
अजघन्य त्रि० न जघन्यः अधमः न० त० । अधमभिन्ने